

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3839/2019
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Новковић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Врање, чији је пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 584/2019 од 23.07.2019. године, у седници одржаној 28.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 584/2019 од 23.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1804/16 од 04.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништено решење туженог број ...-... од 07.07.2016. године, којим је тужилци отказан уговор о раду од 13.09.2012. године са припадајућим анексима, као незаконито. Ставом другим изреке, наложено је туженом да тужилцу врати на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 584/2019 од 23.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку доношења побијане пресуде, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју

Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити .

Према утврђеном чињеничном стању, тужила била у радном односу на неодређено време код туженог, на пословима референт правних послова у Служба за правне послове немедицинских служби по Уговора о раду од 13.09.2012. године, са припадајућим анексима. Решењем туженог број ...-... од 07.07.2016. године, тужили је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом. У поступку рационализације вишка запослених на основу Закона о одређивања максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр. 68/2015), тужени је донео Правилник о процедури утврђивања вишка запослених немедицинских радника од 29.01.2016.године, Правилник о организацији и систематизацији послова од 28.03.2016. године, на који је оснивач ЗЦ Врање, Министарство здравља Републике Србије дало сагласност бр. ...-...-...-.../...-... од 18.05.2012. године, као и Програм решавања вишка запослених немедицинских радника од 27.06.2016. године. Пре почетка поступка рационализације код туженог у немедицинској служби било је систематизовано четири радна места Тужени је Правилником о организацији и систематизацији послова од 28.03.2016. године, смањено број извршилаца са четири на једног извршиоца на радном месту на којем је тужила радила.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништено решење туженог којим је тужили отказан уговор о раду као незаконито и обавезан тужени да тужилу врати на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то, ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањеног обима посла.

По оцени Врховног касационог суда, тужили је незаконито отказан уговор о раду, из разлога што оспорено решење о отказу уговора о раду не садржи јасне (оправдане) разлоге и критеријуме по којима је тужени утврдио да је од једног извршиоца на радном месту ..., тужила технолошки вишак. Решење садржи само уопштени навод да је тужила оглашена технолошким вишком због престанка потребе за њеним радом услед нове организације рада, без чињеница и образложених разлога у погледу примене критеријума и броја бодова запослених на месту на коме се смањује број извршилаца одређеног радног места, што је разлог да решење о отказу уговора о раду буде поништено, као незаконито.

Неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Одредбама чл. 19. и 21. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, прописана је претходна сагласност надлежног министарства на акте о систематизацији радних места у јавним службама. Сходно томе, није од утицаја позивање туженог на Одлуку о изменама и допунама правилника од 09.03.2016. године, јер та одлука није унета у текст правилника предатог ради добијања сагласности, с обзиром да се текст на који је сагласност дата не може накнадно без

поновне сагласности мењати, па се није могао мењати ни касније усвојеним Предлогом програма решавања вишка запослених немедицинских радника код туженог. Правилником о процедури за утврђивање вишка запослених немедицинских радника код туженог од 29.01.2016. године, прописани су критеријуми за бодовање запослених на радним местима за које је престала потреба. Критеријуми нису примењени, иако је у служби немедицинских радника и даље постојала потреба за обављањем правних послова, јер је радно место правног референта само преименовано у радно место референта за пријем и обраду судских извршења. Из наведених разлога тужилци је отказ незаконито дат са позивом на члан члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

Како је основан тужбени захтев за поништај отказа уговора о раду, то је правилно усвојен и захтев тужилце за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер тог захтева, применом члана 191. Закона о раду.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић